

1. čítanie: Jer 20,7-9

Prvé čítanie dnešnej nedele je veľmi dojímavé. Ukazuje nám celú ťarchu, ale aj krásu Jeremiášovho prorockého poslania. Jeremiáš sa v ťažkých okolnostiach svojho poslania odvoláva na Božie povolanie do prorockej služby a hovorí o dvoch tendenciách vo svojom vnútri: určitú výčitku na Boha, ktorý si ho ako veľmi mladého povolal za proroka a druhou tendenciou je mocná skúsenosť Božieho slova *akoby oheň blčal v srdci*. Jeremiáš dal nakoniec prednosť druhej tendencii a svoje poslanie verne dokončil.

Tak je to aj so všetkými nasledovníkmi Ježiša Krista: na jednej strane musíme rátať s určitou námahou a ťarchou, ktorú predstavuje kresťanský život. Sú to neraz sebazapierania, nutnosť stať sa pokorným, často sa treba podriaďiť, ustúpiť, ba aj trpieť pre Krista. Na druhej strane nám však viera prináša radosť z odpustenia, radosť z Boha, radostný pocit čistého svedomia, či satisfakcie z dobrého skutku a pod. Ani sa nedá opísať radosť z Boha pri slávení liturgie (Vianoce, Veľká noc...). Pápež Benedikt XVI. nazval liturgiu „predsieňou neba“...

2. čítanie: Rim 12,1-2

Pavlov List Rimanom obsahuje dve veľké časti: náuková (1. – 11. kapitola) a povzbudzujúca časť (12. – 16. kapitola). Tie verše, ktoré sa čítajú pri našich bohoslužbách dnes, sú v Pavlovom Liste Rimanom začiatkové verše druhej, povzbudzujúcej časti. Ide o tzv. „základné pravidlo“: Pavol žiada svojich adresátov o dve veci: 1.) ľudské telo považovať za nástroj bohoslužby, teda prinášať vlastné telo Bohu ako obeť a 2.) obnoviť si zmyslenie a nadobudnúť tak schopnosť správneho úsudku o tom, čo je dobré, milé a dokonalé... teda vidieť hodnoty tak, ako ich vidí Boh.

Apoštol národov tak kladie na kresťanov vysoké normy, ale zároveň ich vedie k obdivuhodnej zrelosti a k zodpovednej slobode pred Bohom.

Evanjelium: Mt 16,21-27

Dnešné evanjelium je plynulým pokračovaním úryvku z predchádzajúcej nedele. Ježiš sa vtedy pýtal apoštolov, za koho ho považujú ostatní ľudia a potom sa opýtal priamo apoštolov na ich názor, na čo odpovedal Peter krásnym vyznaním, že Ježiš je Mesiáš. Ježiš mu na to prisľúbil primát v Cirkvi, ktorú vtedy ešte len plánoval ustanoviť. Keď však apoštolom hneď za tým Ježiš predpovedal svoje utrpenie a smrť, tu sa Peter ukázal už ako muž rozmýšľajúci celkom ľudsky: *To sa ti nesmie stať...!*

Táto udalosť nám pripomína, že človek iba vierou ako Božím darom môže v Ježišovi Kristovi spoznať a uznať Boha. Peter na jednej strane vyznal božstvo Ježiša Krista, ale na jeho poslanie už nebol schopný reagovať vo svetle viery, ale reagoval čisto ľudským spôsobom. Prestal hodnotiť Ježišovo poslanie vo svetle viery v Boha, ale ho videl iba ľudsky ako tragédiu a krach jeho snažení. Dostal preto prísne pokarhanie zo strany Ježiša. Veta *Chod' mi z cesty, satan!* nám pripadá ako hrozná výčitka. Autori sa ju snažia vysvetliť tým, že objasňujú

jednotlivé slová a poučenie formulujú približne v zmysle: *postav sa za mňa, odporca...* alebo podobne.

Hneď za touto ostrou poznámkou Pána Ježiša nasleduje ďalší odsek, ktorý nám pripomína nielen to, že Ježiša treba poznať vo svetle čohosi plnšieho, ako rozum, ale že Ježiša treba nasledovať vo svetle čohosi, čo presahuje ľudskú vôľu. Je to ochota a schopnosť zaprieť seba, vziať svoj kríž a ísť za Ježišom. Peter pri Cézarei Filipovej bolestne zlyhal, ale toto zlyhanie mu bolo osožné pre jeho dlhodobú perspektívu. Evanjelium tejto nedele nám môže pomôcť nielen poznať Ježiša, ale ho aj účinne nasledovať.

Mons. Anton Tyrol

Publikované v spolupráci s [Katolíckym biblickým dielom na Slovensku](#).

Foto: Františka Čáčková, OSF

The post [Komentár k biblickým čítaniam – Dvadsať druhá nedeľa v cezročnom období „A“](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)